

Sygnatura akt II Cz 33/12

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika M. L. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy G. M. w sprawie egzekucyjnej KM 1295/10 z wniosku wierzyciela (...) N. S. F. I. Z. w W.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 26 listopada 2012 r., sygn. akt I Co 4615/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił wniosek dłużnika o przywrócenie terminu do złożenia skargi na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy G. M., polegającą na zajęciu udziałów w (...) Spółce z o.o. w Ż. (pkt I) oraz odrzucił skargę (pkt II).

W uzasadnieniu orzeczenia podał, że dłużnik złożył 29 października 2012 r. skargę na czynności komornika polegającą na zajęciu udziałów w spółce (...). O zajęciu udziałów dowiedział się w dniu 23 lipca 2012 r. na podstawie zawiadomienia dokonanego po dwukrotnej awizacji. Zgodnie z art. 767 § 4 k.p.c. skargę na czynności komornika wnosi się w terminie tygodniowym, a zatem dłużnik uchybił wskazanemu terminowi, co skutkowało odrzuceniem skargi.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości dłużnik, wnosząc o rozpoznanie postanowienia o odmowie przywrócenia terminu do złożenia skargi.

Orzeczeniu zarzucił :

1. naruszenie art. 169 k.p.c. mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na odrzuceniu skargi z uwagi na niedochowanie terminu do jej złożenia, które to postanowienie było skutkiem wydania postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, podczas gdy dłużnik wykazał okoliczności uprawdopodobniające, iż pomimo zachowania staranności nie miał możliwości zapoznać się treścią postanowień komornika, ponieważ nie mieszka pod wskazanym adresem od 24 stycznia 2012r.,

2. naruszenie przepisu art. 138 i 139 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczególnego trybu doręczenia pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym mający istotny wpływ

na treść orzeczenia i polegający na uznaniu, iż doręczenie dłużnikowi postanowień komornika było prawidłowe i skuteczne, podczas gdy w ocenie Sądu przesyłkę komornika doręczano na właściwy adres,

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż postanowienie komornika zostało skutecznie dłużnikowi doręczone z uwagi na fakt podwójnego awizowania przesyłki, podczas gdy prawidłowo ustalony stan faktyczny powinien prowadzić do przekonania, iż dłużnik dopełnił należytej staranności w odbieraniu korespondencji, a nieodebranie przesyłki było skutkiem niewłaściwego doręczenia lub też nie doręczenia pozwanej awizo, a przede wszystkim wysyłania korespondencji na niewłaściwy adres, bowiem dłużnik nie zamieszkiwał pod tym adresem jeszcze przed czynnościami komornika.

Wskazując na powyższe dłużnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi, poprzedzone przywróceniem terminu do jej złożenia, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zażalenie jest bezzasadne.

Jedynym uzasadnieniem dla wniosku dłużnika o przywrócenie terminu było wskazanie, iż zmuszony jest do częstych wyjazdów służbowych, co wiąże się z nieobecnością w Ż., a tym samym nieodbieraniem korespondencji.

Jak wynika z akt komorniczych wszelkie pisma były wysyłane na adres dłużnika w miejscowości (...), (...)-(…) Ż.. W zażaleniu dłużnik podał, że nie mieszka tam od dnia 24 stycznia 2012r. Oznacza to tym samym, iż wszelka korespondencja doręczana przed tą datą była skuteczna w ramach tzw. fikcji doręczenia (przesyłki były bowiem po dwukrotnej awizacji pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia).

Stosownie do art. 136 § 1 k.p.c., mającego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym z mocy art. 13 § 2 k.p.c., s trony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać o każdej zmianie swego zamieszkania.

Z uwagi na powyższe, skoro dłużnik faktycznie przebywał w miejscowości Z. 20 do 24 stycznia 2012 r. to fakt, iż często wyjeżdżał w sprawach służbowych nie stanowi podstawy do przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej. Istniała bowiem możliwość ustanowienia pełnomocnika dla doręczeń, o ile osobisty odbiór korespondencji okazywał się niemożliwy. Równocześnie wraz ze zmianą miejsca zamieszkania w toku postępowania egzekucyjnego skarżący obowiązany był poinformować o tym fakcie Komornika. Skoro zaniechał tej czynności, nie można przyjąć, iż bez swej winy uchybił terminowi do złożenia przedmiotowej skargi, co prawidłowo ocenił Sąd Rejonowy.

Z uwagi na powyższe zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.